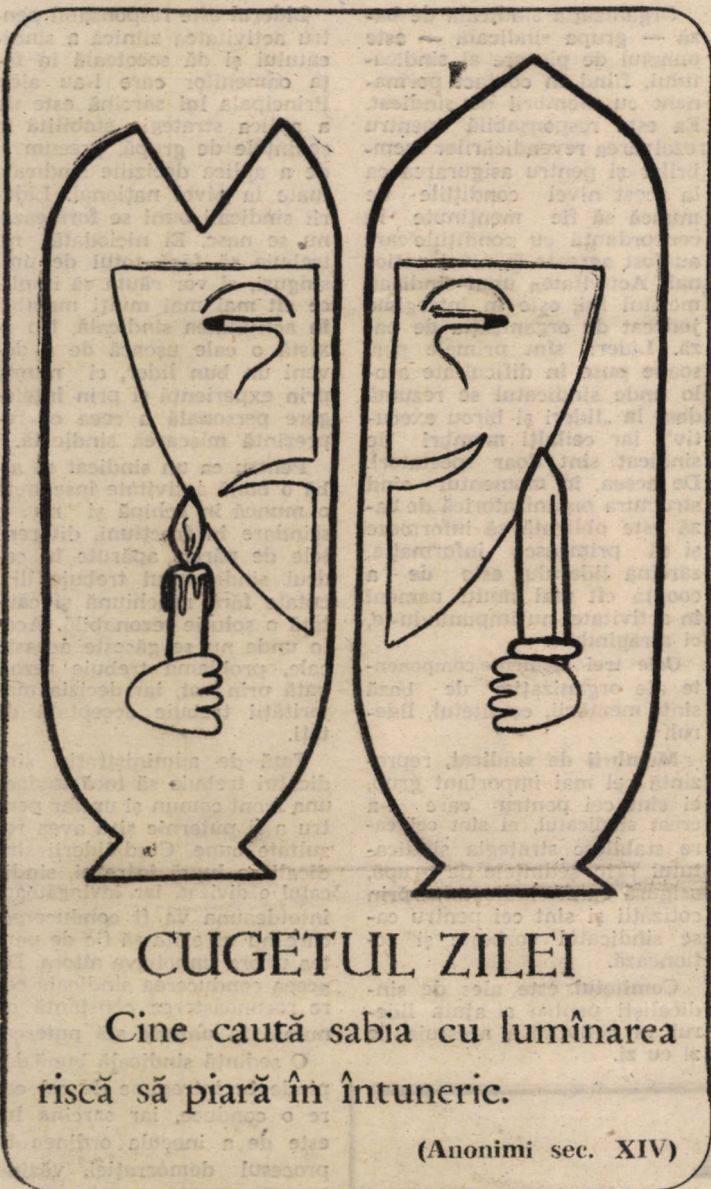

21

Radical

COTIDIAN INDEPENDENT • SIBIU

Anul II
Nr. 89
(CCIL)
Marți,
9
aprilie
1991
3 lei

Ouă încondeiate și iepuri

Au venit și aceste Paști, cu vechile lipsuri, plus câteva pe deasupra. Ouăle ne-au fost încondeiate de guvern, după proiectul strălucitului arhitect Petre Roman (căruia, un ins hitru i-a dorit de acest praznic „trei păpări din două ouă!“).

Liberalizate din tîrîta vechilor prețuri, ouăle s-au rostogolit pe pustii, că noi nu le-am prea găsit prin magazine, iar cele din piață ne-au fost tabu — 10—12 lei bucata. Așa că am încondeiat unele de lemn, asemănătoare capetelor în care s-a clocit (pseudo) reforma.

De ciocnit n-am ciocnit nimic, i-am lăsat pe votanții „emanațiilor“ să-și dea cu devla de pereți pentru binele adus țării de către aleșii lor.

Și-am mai avut parte, prăznuind Sfintele Paști, de iepurași... dar pe imas, că prin case n-au intrat, ca să nu-i jupuim în locul tradiționalului miel. Să nu fim totuși chiar atît de cusurgii: urechiții ne-au lăsat pe pervaz câteva căcăreze de ciocolată — 30 lei bucata, că valuta e... pe valută.

Și nici mieii n-au lipsit. Erau în piață cu duiumul, de la ciobanii care l-au jertfit pe stăpînul Mioriței. Ca să cumperi unul mai acătării, trebuia să-ți scobești punga pînă la urzeală — 120 lei kilogramul. Așa că, dintre mieii am ales tot iepurași, pe măsura lefurilor, și i-am umplut cu barabule sub eticheta DROB.

Dar am mai intrat în aceste Paști neimbăiați, că apa (cea caldă a înghețat) pe la noi, aici în poala muntelui, se aduce din Sahara (în curînd Sahara va importa de la noi praf și pulbere).

Pe străzi n-am ieșit de frica bișnițarilor. Geamurile nu le-am deschis ca să nu ne înec fumul emanat din gunoaiile ce ard permanent, în și pe lingă containere.

Dar am petrecut de minune...

Cît despre vin... ne-am mulțumit cu fărîma pascală înghițită sub semnul crucii și-al speranței.

Traian SUCIU

DEMOCRAȚIE ȘI LEGE

Trăim iată, vremuri pe care cu greu reușim să le înțelegem. Dintr-o realitate detestabilă, dar totuși inteligibilă, evenimentele ne-au transferat pe un fel de pămînt al nimănui bintuit de un vîrtej atotputernic: patimă, bani, teamă și mai ales nesiguranță.

Pentru a ieși din nesiguranță trebuie să făptuim. Ca să făptuim trebuie să înțelegem. Ca să știm ce și cum să facem, trebuie să știm ce a fost și, mai ales, cum a fost posibil?

În analiza unei societăți umane acest lucru presupune un model, chiar dacă el simplifică mai mult sau mai puțin realitatea.

Cuvîntul magic este: democrația.

Da, a fost „puterea poporului“!

Argumentarea acestei afirmații (inclusiv termenii) nu-mi este proprie, ci aparține unui

mare gînditor al antichității. Popor însemna atunci, și pentru unii din nefericire și astăzi, mulțimea celor care-și cîștigă existența cu brațele.

... cum poporul este întotdeauna partea cea mai numeroasă a Statului și opinia majorității este cea care face autoritatea, trebuie că acesta

este caracterul esențial al democrației“.

Se semnala însă, încă de atunci, un tip de „democrație“ în care suveranitatea, ce aparține de drept legii, era transferată maselor.

(continuare în pag. a III-a)

Marian MARTINUS

— OPINII —

Vivat Universitatea!

De curînd în coloanele ziarului „Tribuna“ au fost inserate necazurile și problemele existente în activitatea învățămîntului superior sibian. Domnul rector, prof. univ. dr. ing. Deac Valeriu, ajuns la limita disperării, a prezentat în articolul „Salvați Sibiul universitar“ drumul Golgotei pe care-l parcurge în clipa de față Universitatea noastră.

Majoritatea cititorilor știu că în anul 1990/1991 au mai luat ființă și alte facultăți ca: facultatea de medicină umană, textilă, drept, istorie, ecologie etc. Față de această dezvoltare fără precedent a spiritului interesului și preocuparea universitarilor pentru buna desfășurare a procesului de învățămînt. Se pare că nu același lucru se poate spune despre ceilalți factori de răspundere.

Citind articolul din „Tribuna“, ca cetățean și intelectual nu pot sta pasiv la ceea ce se întîmplă acestui lăcaș de cultură, de instrucție, de pregătire a tineretului care a fărîm revoluția din decembrie și, de ce să n-o spunem, de aducere a Sibiului la cotele de cultură și civilizație de odinioară.

Școala, indiferent de gradul ei nu pregătește omul pentru crimă și jaf, pentru minciună și nemuncă, pentru tot ce aparține răului. Viața a de-

monstrat că hoții și șarlataanii de tot soiul n-au fost formați în școală, ci în afara ei.

Sibienii își mai aduc aminte de vremea cînd Mărginimea Sibiului era prezentă la aproape toate festivitățile: culturale, sportive, folclorice, concursuri profesionale, conferințe și sim-

(continuare în pag. a II-a)

Dr. I. MĂRGINEANU

DIN SUMAR:

■ Societatea fesenistă multilateral subdezvoltată — pag. 2

■ „Frăția“ în sprijinul sindicatelor — pag. 2

■ Neguțătorul de sugestii — pag. 3

■ Parodii de primăvară — pag. 3

Un vechi proverb românesc spune: „Prevederea e mama înțelepciunii“, și asta o cunosc și constructorii sibieni. Ca atare, la sfîrșitul orelor de program, aceștia își cațără materialele lemnoase, cu ajutorul macaralei, la cîțiva zeci de metri înălțime, evitînd astfel furtul lor. Asta pînă cînd hoții vor învăța să zboare, căci după aceea...

Foto: Radu DUMITRU

Societatea fesenistă multilateral subdezvoltată

„Nu-i înțeleg pe toți circotașii ăștia care-și viră mereu nasu' pe unde nu le fierbe oala! Ce mai vrea? N-are destulă libertate?“, spunea deunăzi (la o coadă — cum altfel?) o „mătușă“ celorlalte două femei, cărute, cu care punea țara la cale.

Fiind și eu unul dintre „acei circotași“, voi ridica acum capacul de pe citeva oale al căror conținut nu miroase a bine:

Căldură avem? Avem, slavă Domnului! Căci a venit primăvara. Apă avem? Dacă o mai ținem așa, otova, spre „piscurile cele mai mărețe ale...“ ducă-se pe pusti, în curind nu numai că n-o să avem după ce bea apă, da' nici apă nu vom avea. Aer avem? Din ce în ce mai poluat. Deci, cu darurile Naturii stăm „nemaipolonic“.

Avem ce mânca? Așa-și-așa. Iar prețurile... De cozi ce să mai vorbim? Haine sînt? Ar mai fi cite ceva. Situație valabilă și la încălțăminte. Salariile se negociază? Se! Și ce dacă? Oricum prețurile cresc într-un ritm mult mai rapid. În etape sau pe nesimțite. Căci numai niște nesimțiti pot să scumpească un produs fără să-l îmbunătățească nici cit negru sub unghie. Care produs? Alegeți unul la întâmplare. Totuna. Curățenie pe străzi este? Haida, de! Mizeria ne sufocă pînă și sufletele. Și, colac peste pupăză, ne-a năpădit balastul unor publicații inoșelnice, cu reproduceri neclare, accentuind pervertirea multor adolescenți și-așa lipsiți de educație și de orizont. Ce-i lipsește chelului?... Nouă revistele sexy ne lipseau, că în rest avem de toate.

Filme avem? Cînd și cînd unul mai acătării. Dar prețul (iar și iar prețurile!) unui bilet a crescut de 3-4 ori. Cîteodată și mai mult. Și cele mai multe filme sînt vechi, iar peliculele sînt uzate. Și în săli e frig. Uneori sînt și șobolani. Ca peste tot. Ba, încă și mai rău, sînt tot felul de șmecherăși care fac cele mai idioate comentarii cu putință. Parcă ar participa la un concurs „pe probleme“ de ineptie. Băieții ăștia au puține moduri de a se distra. Unul fiind băutura. Care este ori scumpă și proastă, ori extrem de scumpă. Ce-i drept, etichetele sînt minunate. Tîgările? „Camel“: 120 lei. „Carpați“: 20-25 lei pachetul. La bișnițari. Că la tutungerii „se bagă“ doar din an în Paști. Se pare că nu și de Paștele din anul acesta.

Benzina s-a scumpit și ea. Ca și cheferul. Ca și costul camerelor la hotel. Am călători mai mult, dacă ne-am putea permite. În Străinezia la ce bun să te duci dacă n-ai valută? Ori, cine are azi valută la noi? Cine, știm prea bine cu toții.

Ce mi-a scăpat? Ah, da. Cultura. Teatru avem în Sibiu? Avem. Unul care și înainte de a fi „lovit de bombe“ era năpăstuit de soartă. Acum, ce să mai vorbim! Cărți sînt în librării? Cum să nu! La prețuri sfidătoare. Iar cele valoroase se editează în tiraje ridicol de mici. Programul guvernamental de reformă ține cont de legea cererii și ofertei? Păi cum altfel? Doar este alcătuit de cei mai inspirați fii ai poporului. Aveți cumva altă părere?

Acum, despre programele Tv. În sfîrșit, avem ce lăuda. Tv-ul ne oferă filme, emisiuni de varietăți, telecluburi, horoscoape, transmisiuni sportive. Avem „telegurnal...“, pardon, „ACTUALITĂȚILE“ și, mai ales, avem emisiunea plină de înțelepciune și surprize care se numește „Cronica Parlamentului“. Însă, la Tv, cea mai mare popularitate o are „Partidul desemnului animat“.

Ar mai fi ceva? Orice aș fi scăpat din vedere, părerea mea este aceeași.

Și uite așa, din greșeală în greșeală, ne îndreptăm, alene, spre victoria finală: societate fesenistă multilateral subdezvoltată.

Ovidiu TOMULEȚIU

JUNGLA

— în loc de bun rămas —

Vreo 450 de zile s-au scurs de cînd România s-a jucat o leacă de-a Revoluția. N-a durat mult: cum am făcut-o, așa am și îngropat-o, fie-i țărîna ușoară. Ne-a înspăimîntat perspectiva de a scăpa o dată de tot ce e strîmb și murdar, cu miros de balcanism ieftin. Sîntem un popor obișnuit să batem într-una pe la uși „mari“ ținînd discret la îndemînă „stimulentul“ menit să ne propulseze în rîndul celor fericiți — cel puțin asta crede Occidentul, dar și puținii oameni cinstiți, și tocmai de aceea înlăturăm... Lecția istoriei, plină de fanarioți și peșchieri de-a lungul secolelor, ni s-a întipărit prea adînc în subconștient, sfîrșind prin a fi un mod de viață...

O revoluție aduce cu sine în mod obligatoriu, schimbări radicale și progres. Zadarnic sîntem bombardat cu convingătoare pledoarii ale „oamenilor de bine“ cocoțați — tot de noi, amăriți! — în locuri calde. Ceea ce se vede zilnic pe stradă, în magazine, în spitale, uzine și întreprinderi, numai a progres nu seamănă. Noi, care credeam că vom reuși să ne europenizăm în curînd, iată că ne trezim în plin bazar oriental! „Brunetii“ lătoși, „înțolii“ numa'n jeans și adidași, domină piața. Îți flutură, aroganți, pașapoartele de comercianți prin fața ochilor, luîndu-ți piuitul. Dia-

casetofonul dat la maxim, un taraf anonim îți cîntă „dulce“ la ureche: „Of, of, aoleu, ce să mă fac, Doamne, eu?“, creînd o autentică ambianță de sătră. Iar dacă, indignat, faci vreo aluzie la alde Tepeș sau Antonescu, îți sar în cap declarîndu-te „fascist“ și „rasist“. Nu-ți rămîne decît să fugi... dacă poți. Magazinele comerțului nostru de stat nu-ți oferă mare lucru; și la prețuri ce fac concurența alora din piață. Asta s-a chemat liberalizare... Însă, dacă „dai un băn, stai în față“ — vorba proverbului atît de drag românului. Mini-depozitele de sub tețgele mai subzistă cu marfă mult dorită, și, avînd în vedere că „plăcerea se plătește“, ajungi să dai oricît pe te miri ce „bunătăți & delicatese“. Corupția din comerț parcă a prins aripi după decembrie '89, trăindu-și adevărata „Epocă de aur“, cu perspective înfloritoare spre una de „platină“...

Doamne ferește să te îmbolnăvești azi în România! Spitalele, care din punct de vedere igienic, s-ar putea situa undeva în lumea a treia, sînt ca dotare și ca personal asistent, dureros de proaste. Jurămîntul lui Hipocrate, acest nobil angajament moral, rămîne o frumoasă legendă uitată de oamenii în halate albe, adesea la porțile instituțiilor de sănătate. Pacientul, spre a fi sigur că

nu va ajunge pe la morgă, împarte în stînga și-n dreapta mici „atenții“ — cumpărate acum de la „parti-shop“ că de... — de la medic la

(Continuare în pag. a IV-a)

Molnar J. Attila

Vivat Universitatea!

(urmare din pag. I)

pozioane. Înaintașii noștri nu ne dau dreptul de a ne îndepărta de la ceea ce ei au făurit prin muncă și sudoare, prin înțelepciune și spirit creator.

În cetatea Sibiului, ca în nici o altă parte a țării, românii, germanii, maghiarii, evreii etc., într-o armonie perfectă au făurit bresle înegalabile, instituții de cultură de renume mondial, o industrie ale cărei produse, încă cu 100 de ani în urmă, erau căutate și apreciate peste țări și mări.

Împărtășesc ideile și mă alătur cu trup și suflet la strigătul de desnaideje al rectorului, prof. univ. dr. ing. Deao Valeriu — gîndindu-mă cu durere că în urmă cu 34 de ani Facultatea de medicină veterinară din Arad a fost obligată să-și închidă porțile. Neoașii, capetele pătrate, precum și mediocritățile vremii au lichidat, în decurs de cîteva luni, o instituție care în nu-

«Frăția» în sprijinul sindicatelor

— Organizația sindicală de bază și responsabilitățile liderilor —

Organizația sindicală de bază — grupa sindicală — este punctul de plecare al sindicatului, fiind în contact permanent cu membrii de sindicat. Ea este responsabilă pentru rezolvarea revendicărilor membrilor și pentru asigurarea ca la acest nivel condițiile de muncă să fie menținute în concordanță cu condițiile care au fost agreate la nivel național. Activitatea unui sindicat, meritul lui, este în întregime judecat de organizația de bază. Liderii sînt primele persoane puse în dificultate acolo unde sindicatul se rezumă doar la „lideri și birou executiv“, iar ceilalți membri de sindicat sînt doar spectatori. De aceea, în momentul cînd structura organizatorică de bază este obligată să informeze și să primească informația, sarcina liderului este de a coopera cît mai mulți oameni în activitate, nu impunîndu-le, ci atrăgîndu-i.

Cele trei elemente componente ale organizației de bază sînt: membrii, comitetul, liderul.

Membrii de sindicat, reprezintă cel mai important grup, ei sînt cei pentru care s-a creat sindicatul, ei sînt cei care stabilesc strategia sindicatului prin ședințele de grupă, asigură banii sindicatului prin cotizații și sînt cei pentru care sindicatul vorbește și acționează.

Comitetul este ales de sindicaliști pentru a ajuta liderul în activitatea acestuia de zi cu zi.

Liderul este responsabil pentru activitatea zilnică a sindicatului și dă socoteală în fața oamenilor care l-au ales. Principala lui sarcină este de a aplica strategia stabilită în ședințele de grupă, precum și de a aplica deciziile sindicale luate la nivel național. Liderii sindicali buni se formează, nu se nasc. Ei niciodată nu trebuie să facă totul de unii singuri, ci vor căuta să implice cît mai mulți membri în activitatea sindicală. Nu există o cale ușoară de a deveni un bun lider, ci numai prin experiență și prin înțelegere personală a ceea ce reprezintă mișcarea sindicală.

Pentru ca un sindicat să aibă o bună activitate înseamnă o muncă în echipă și nu o scindare în fracțiuni, diferențele de păreri apărute în cadrul sindicatului trebuie discutate fără ranchiună și căutată o soluție rezonabilă. Acolo unde nu se găsește această cale, problema trebuie rezolvată prin vot, iar decizia majorității trebuie acceptată de toți.

Față de administrație, sindicatul trebuie să facă totdeauna front comun și unitar pentru a fi puternic și a avea rezultate bune. Cînd liderii sindicali se luptă între ei, sindicatul e divizat, iar învingătoare întotdeauna va fi conducerea, care nu va ezita să fie de partea unora împotriva altora. De aceea conducerea sindicală cere recunoașterea constantă că numai în unitate stă puterea.

O ședință sindicală bună depinde în întregime de cel care o conduce, iar sarcina lui este de a inocula ordinea în procesul democrației, vîzînd în aceasta ca toți membrii care doresc să aibă șansa de a vorbi rezonabil, să-și limiteze remarcile la problemele în discuție. Pentru aceasta, liderul sau cel nominalizat din comitet să conducă ședința

(continuare în pag. a IV-a)

Mihaela DAN

Cine să-i oprească?

Hai să fim serioși domnilor! Pe cine interesează problemele noastre? Cui să te plîngi că nu ai locuință, de salariile mici, că nu ai loc de muncă? Poți să ieși și să urli în piață. Lumea te va auzi, te va aproba, dar nimic nu se va schimba. Totul merge înainte într-o manieră ceaușistă dar mult mai coruptă decît pe vremea pantofarului. Fel de fel de șefi neverificați de nimîni, investesc sute de mii și milioane de lei (care nu le-au crescut în grădina) în tot felul de afaceri și societăți care se află la limita legalității. Jonglează „băieții” banii, cum vor. Nimîni nu-i ia de urechi să-i scuture nițel și să le spună „destul”!

Secția financiară se ocupă de tot felul de treburi și nu are timp de asta. Poliția se ocupă de vinzătorii de semințe și adevărații escroci trag tot felul de sfori în beneficiul propriu și în defavoarea populației.

Aparatul moștenit de pe vremea lui Ceaușescu și perfecționat de foștii nomenclaturiști aflați în posturi de conducere funcționează perfect. „Ei” sînt în posturi cheie și se ajută unul pe celălalt de cîte ori este nevoie. Își acoperă murdăriile lăsînd curat în urma lor. Legile le țin în mină, au acces la bani și ne jecmănesc ca-n codru.

Cine să-i oprească? Noi nu avem timp, trebuie să stăm la coadă la pine, la ouă și la altele, așa cum am fost învățați. Ce e mai grav e faptul că nu vedem cum stăm la coadă și la viața cea de toate zilele.

Dan Ioan BOGDAN

(urmăre din pag. 1)

„Iată ce se întîmplă atunci cînd decretul desființează autoritatea absolută a legii: acesta este efectul creditului acordat demagogilor. În guvernămîntele democratice unde domnește legea, nu sînt defel demagogi; cetățenii cei mai meritoși dețin înțietatea; dar, de îndată ce legea nu mai este suverană, se afirmă o multitudine de demagogi. Atunci poporul este ca un monarh cu o mie de capete, el este suveran nu ca întreg, ci pe segmente... Un astfel de popor vrea să domnească asemenea unui monarh; el rupe jugul legii și devine despot: lingșitorii ajung la mare preț. Această democrație este în felul ei ceea ce este tirania pentru monarhie. Lingșitorii și demagogii au, deopotrivă, o foarte mare influență, unii asupra tiranilor, ceilalți asupra popoarelor reduse la o asemenea stare.

Demagogii sînt cauza pentru care autoritatea suverană aparține decretelor și nu le-

gii, prin grija pe care o iau de a raporta totul la popor; ca rezultat, ei devin puternici pentru că poporul este stăpîn peste toate, iar ei stăpînesc opinia maselor ce nu-i ascultă decît pe ei. Mai mult, cei ce sînt nemulțumiți de magistrați, pretind că dreptul le-a decide aparține poporului; acesta con-

Democrație și Lege

simte bucurios să se apeleze la autoritatea sa și de aici completa destrămarea magistraturilor.

Ori, se poate, argumentat, susține că o astfel de guvernare este o democrație, dar nu o republică; căci nu există re-

publică acolo unde legea nu domnește. Trebuie ca, într-adevăr, autoritatea legilor să se extindă asupra tuturor pricinilor, ca magistrații să se pronunțe asupra tuturor lucrurilor, în detaliu, și ca ei să judece procesele. În consecință, dacă democrația trebuie considerată ca o formă de guvernămînt, este clar că o astfel de stare de lucruri în care totul se rezolvă prin decret, nu este, la drept vorbind, o democrație.

Aceste lucruri au fost spuse acum cca. 2400 de ani. Veți recunoaște ușor personajele unei epoci de cîrînd apusă.

Democrația înseamnă puterea poporului. Ea se împlinește prin lege. Dacă legea nu este suverană, atunci democrația este iluzorie. Vom intra în lumea civilizată atunci cînd legea va fi suverană în România. Deși va fi greu cu legi care lasă posibilități armatei să tragă în populație, în anumite împrejurări.

Comunismul, prin mecanismele lui, a oferit maximum de posibilități de afirmare celor care considerau că „originea sănătoasă” le dă dreptul de a judeca pe alții pentru delict de opinie.

Unii din ei încă mai tînjesc după acea lume de valori răsturnată, în care trăiau cu mîna în proprietatea noastră, a tuturor și a nimănui, mult deasupra limitelor și a meritului lor real.

Poporul este cel mai puternic, dar și cel mai slab. Ar fi bine să nu se uite acest lucru, altfel istoria s-ar putea repeta.

Fanii roșii

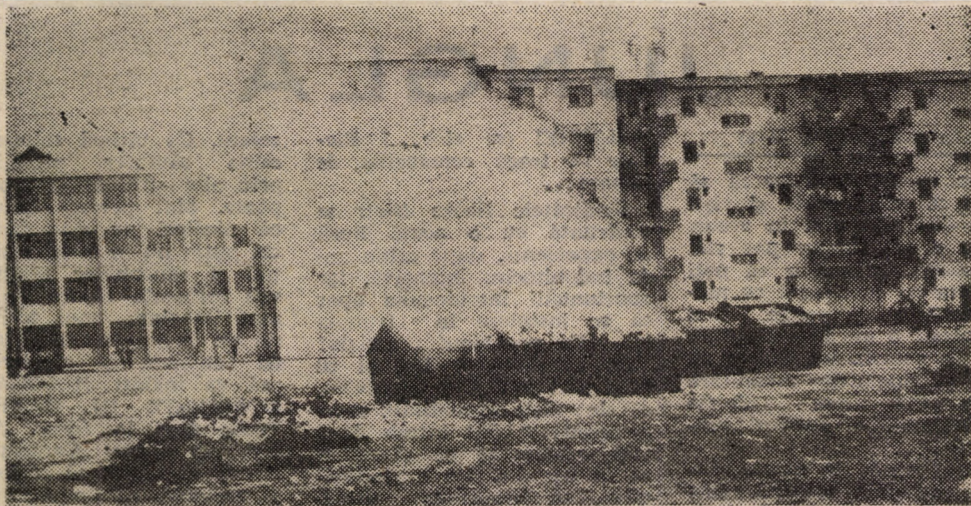
• De Paști toți adepții lui Verdet și-au încondeiat ouăle cu citate din operele academicianului Bîrlădeanu.

• De la Ministerul Agriculturii s-a anunțat că trandafirii, în acest an, vor înflori... albastru.

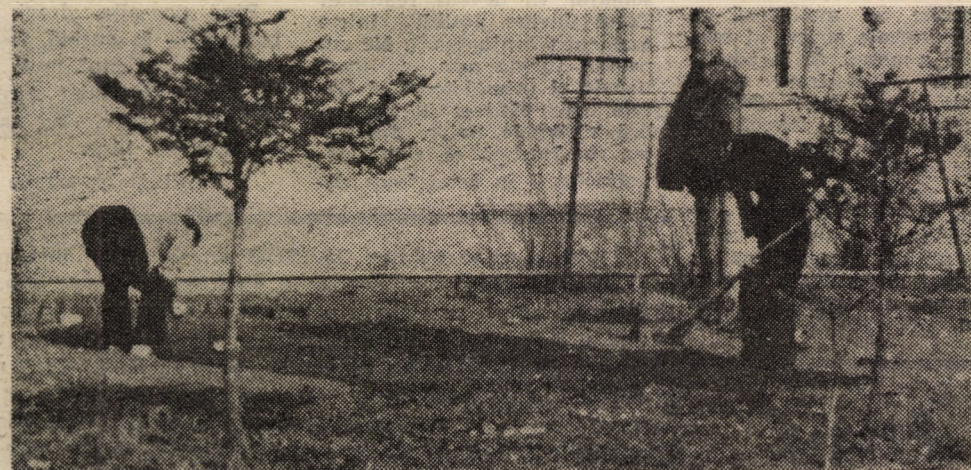
• Vizita președintelui României la Moscova s-a soldat cu o soldă pe viață pentru Ilescu (știre neconfirmată oficial).

• F.S.N. a schimbat trandafirul (scuturat) cu ciuboșia cu-eului (înmugurită).

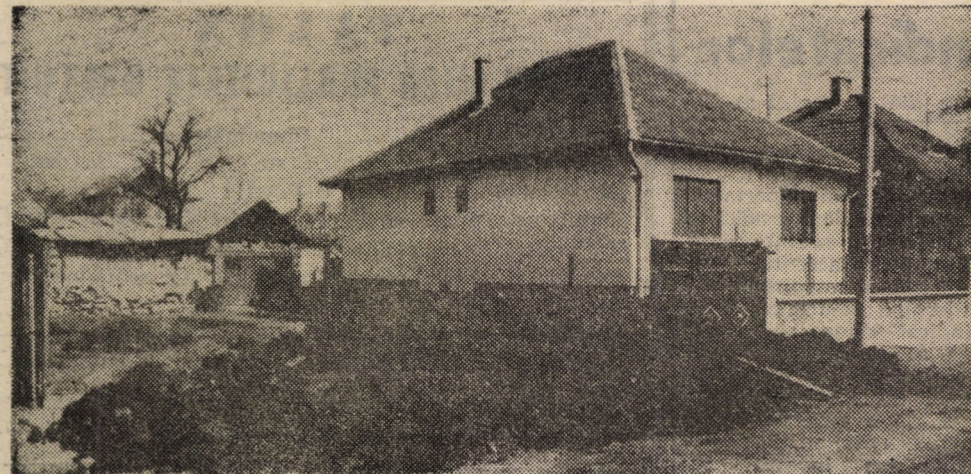
Parodii de primăvară

Containerele EMANĂ aer „proaspăt” de... primăvară

Printre blocuri oamenii „neîmproprietăriți” pregătesc PARCURIILE pentru... campania de primăvară, semănînd... speranțe

În graba aplicării Legii fondului funciar, celor ce nu au fost găsiți acasă, li s-a lăsat pămîntul la poartă

Neguțătorul de sugestii

Pe marginea discuțiilor privind legile agrare

Se dezbate, în fabrica de legiuri a României, concomitent cu prefabricarea unei constituții și o mulțime de legi — de altfel toate foarte urgente — dar nu mă surprinde fiindcă în lunga mea viață am mai văzut întreceri prin coloanele unor oficioase conduse de domnul-tovarăș Brucan, cum ar fi „Iskra” (pe românește „Scînteia”) prin care luăm act că unele fete țeseau la cîte două și trei războaie.

Nu ne îndoim că rezultatul muncii fetelor era foarte bun, ci ne îndoim dacă și plata era la fel. Și dacă niște fete — nou venite de la țară — erau capabile să țese la două-trei războaie, cum să nu fie capabili aleșii națiunii să lucreze la elaborarea a cîte două trei legi deodată?

a) Mă gîndesc la țărani cu pămînt — cotă maximă — de 10 ha, de prin Bărgan sau Dobrogea. Dacă un țaran a primit zece ha teren agricol, i se cer cam 8500 lei pentru arat, semănat și cules cu mijloacele statului, așa cum au fost publicate în ziarele oficioase.

b) Ne punem problema țaranului care s-a bucurat că și-a primit pămîntul său sau al părinților săi, dar nu mai are cai, boi, sau plug și este nevoit să apeleze la stat; ori 10 hectare $\times$ 8500 = 85000 lei și ne ducem cu gîndul la pensia țăranilor bătrîni, care și-au pierdut pămîntul și acum l-au reprimat, pensie care este în jur de 1000 lei...

c) Fac legătura dintre costul lucrării pămîntului și mijloacele bănești ale fiecărui țaran și nu văd rezolvarea.

d) Dacă țaranul nu va putea plăti spre a obține munca agricolă mecanizată și-i va rămîne pămîntul nelucrat, va trebui să plătească o amendă substanțială. De unde și din ce?

e) Să presupunem că unii țărani s-au împrumutat și au plătit taxa necesară, de 85000 lei și în regiuni ca Dobrogea sau Bărgan nu plouă toată primăvara și vara. Atunci ce va face țaranul?

f) Să presupunem că recolta a fost mijlocie, sau chiar bună, atunci se va putea lucra împotriva țaranului, umblîndu-se la fixarea prețurilor, fixîndu-i un preț minim din care va scoate abia jumătate din cheltuielile investite, cu ce se va alege?

De aceea socotim că atunci cînd se umblă pe la articolele de legi noi, legiuitorii trebuie să studieze problema pe toate fețele și să prevadă totul, dacă într-adevăr legea a fost făcută pentru ajutorul țaranului sau împotriva țaranului, fiindcă în ultimii cincizeci de ani am văzut multe legi care erau laudate de aparatul laudativ oficial, dar care puse în practică erau în defavoarea „clasei muncitoare”, pe care guvernanții afirmă că o reprezintă.

Ion MOGALDEA

Mica publicitate

VÎNZĂRI-CUMPĂRĂRI

- Vind Datsun Nissan Chery, an fabricație 1980, 1164 cmc, 5 viteze, Telefon 8 22 56.
- Cumpăr medicamente: Haldol sau Haldoperidol. Telefon 3 06 60 — seara și dimineața.
- Vind înscriere Dacia 1300 — mai 1988 sau schimb cu autoturism Dacia 1300 în stare bună de funcționare. Telefon 3 17 77, Sibiu.
- Cumpăr valută, mixer, zahăr, două roți de bicicletă, video player nou. Telefon 8 00 88.
- Cumpăr cușineti bielă palier Skoda S100, reparația a II-a. Telefon 4 55 58, după ora 16.
- Vind Opel Kadet C 1200 cmc, fabricat 1978, stare bună de funcționare. Sunați la telefon 4 64 30.
- Vind înscriere Dacia 1300, mai 1989, Telefon 3 17 45.
- Cumpăr urgent planetare Volkswagen Passat LS. Telefon 2 00 27.
- Vind televizoare (Venus, Diamant 75) pentru piese de schimb și televizor Lux S în stare bună de funcționare, toate pe lămpi. Telefon 4 73 04, după ora 17.
- Vind înscriere Dacia, iunie 1989. Telefon 1 53 49, după ora 16.
- Vind 1, 2, 3, 4 Volkswagen microbuz și Renault. Telefon 920/1 21 39.
- Vind casă, două camere, bucatărie și anexe în cartier Terezan, informații în Calea Poplăcii nr. 102. Preț informativ 500 000 lei.
- Vind candelabru 4 brate, bronz masiv, model antic și icoană pe lemn veche de 100 ani. Candelabru — 150 DM; icoana — 300 DM sau lei. Telefon 2 64 65.
- Vind două verighete aur. Telefon 3 91 09.
- Vind diferite elemente de caroserie (noi) pentru Dacia 1300. Sibiu, str. Moara de Scoară nr. 33.
- Vind televizor Sport 208, Majak 405 cu cap de rezervă și Walkman marca Magton. Telefon 3 49 51.
- Cumpăr urgent Furantril. Vind 20 rame cu faguri. Telefon 2 14 08.
- Vind cuptor microunde 950 W, 11 l, tip Samsung, mașină de spălat cu stocător și încălzire. Telefon 1 42 78.
- Vind Dacia 1300 din anul 1987. Preț 130 000 lei. Telefon 1 27 39.
- Vind televizor Sirius 208 B, nou. Informații str. Băicoi nr. 1 A.

SCHIMBURI

- Schimb remorcă ARO cu remorcă pentru Dacia tip Salonta. Telefon 4 90 55, după ora 19,00.
- Schimb apartament proprietate două camere, Hipodrom I cu similar în Vasile Aaron, Hipodrom III sau Gară. Variante. Telefon 2 51 76, între orele 14—20.
- Schimb apartament proprietate, două camere, achitat, parter, Hipodrom I cu similar etajele I—V. Variante. Telefon 2 51 76, orele 14—20.
- Schimb apartament proprietate personală, două camere, confort II, parter cu spațiu mai mare, accept variante. Telefon 7 22 96.

ANUNȚ ROMSILVA R. A. FILIALA SIBIU.

face apel la toți cetățenii județului, de a contribui la ocrotirea și paza „aurului verde”, în cadrul acțiunii „Luna pădurii”, ce se desfășoară în perioada 15 martie — 15 aprilie, prin respectarea unor norme minime de prevenire și stingere a incendiilor de pădure:

— arderea ierburilor uscate și a altor resturi lemnoase de pe terenurile învecinate cu pădurea, se poate face numai la o distanță de cel puțin 300 de metri de liziera pădurii și sub stricta supraveghere a personalului silvic din zonă;

— accesul turiștilor în pădure este permis numai pe traseele marcate, drumurile forestiere fiind închise circulației publice;

— se interzice fumatul și facerea focurilor în pădure, în afara locurilor stabilite și marcate de personalul silvic.

Incendiile și noxele industriale sînt cei mai mari dușmani ai pădurii.

Deci, să îngrijim și să păstrăm pădurile. — 18 —

PROGRAMUL TV

MARTI, 9 aprilie 1991

10,00 Actualități. 10,10 Horoscopul zilei. 10,20 Film artistic — Jocul urii și al răz-bunării — Franța 1989. 12,00 Ora de muzică. În memoriam Dinu Lipatti. 13,00 Interferențe. 13,30 Avanzpremiera Tv. 13,40 Bijuterii muzicale. 14,10 Audio-vizual studio. 14,30 Documentar științific. 15,00

Preuniversitaria. 15,30 Teleșcoală. 16,15 Cheia succesului. 16,40 Muzica pentru toți. 17,00 Conviețuiri. 17,30 În fața națiunii. 18,10 Telediscul muzicii populare. 18,30 Economia încotro? 19,00 Rock-panorama. 19,35 Desene animate — Sandy Bel. 20,00 Actualități. 21,00 Telediscinematice — Senzația Parisului (S. U.A., 1938). Premieră pe țară. 22,30 Serenada. 22,45 Salut, prieteni. 23,45 Actualități.

COLEGIUL DE REDACȚIE

Traian SUCIU — redactor șef (tel. 1 81 08); Dan Ioan BOGDAN — sociale (1 59 98); Lucian FILIP — învățămînt-cultură (1 59 98); Eugen IORDANESCU — evenimente (1 81 18); Radu STANESE — secretariat red. (1 81 18).

Scrisoare deschisă

Doamna Munteanu,

M-ați luat prin surprindere. Cînd v-am auzit strigînd-o pe d-na Popa, apoi v-am văzut la ușă, am crezut că înțeți o nouă angajată sau căzută la cămin în lipsa mea. Cînd mi-ați spus că sînteți de la „Prevederi” și că vreți să stați cu mine de vorbă, am rămas nedumerit. Cînd mi-ați explicat despre ce e vorba și mi-ați prezentat formularul-chestionar spre completare, am crezut că vreți într-adevăr să vă lămuriti, să verificați veracitatea acuzațiilor răspîndite în presă. Abia citind întrebările și încercînd să răspund la ele cu: „da”, „nu”, „bun”, „rău” etc., mi-am dat seama că toată treaba e pusă la cale cu „skepsis”. S-a mai încercat ceva asemănător, într-o formă mai rudimentară, dar n-a mers. Acum e mai pe ocolite, mai „pe diplomatie”, dar e același lucru.

Decepția cu care ați primit chestionarul mi-a întărit părerea.

Doamnă, încercăm să ne dăm pe gheață. Adică, în loc să ne ocupăm să facem lumină în niște fapte de care ar trebui să se ocupe justiția, mai încercăm să le cocoloșim patinînd spre probleme minore, intimidînd, falsificînd,

amenințînd, promițînd ca o favoare acordarea unui drept reglementar. Metoda e răsufată, de pe vremea lui Machiavelli, a popularizat-o Ignatio de Loyola, au moștenit-o framacsonii, au folosit-o din plin comunistii, dar sorginea ei este în „Înțelepții Sionului” — patheonii tuturor mișlelor!

Lecția pe scurt e următoarea: Cînd ești incolțit, schimbă subiectul! Din acuzat fă-te acuzator, ca să derutezi! Depinde de cine ai de-a face!

Eu nu sînt implicat în problema care vă interesează. M-am declarat neutru. Conflictul meu cu directorul căminului, a provenit din refuzul domniei sale, nu numai de a-mi da mașină ca să aduc de la depozit niște ajutoare alimentare acordate de „Cristiana”, pentru pensionarii noștri, ci chiar refuzînd de a le primi. Motiva că „avem provizii suficiente” și „nu admitem să se mai ducă în camere suplimente de mîncare, să se facă murdărie” etc., să se dea altora! M-a amenințat din nou că mă dă afară.

Cînd le-am adus pe cont propriu și le-am descărcat în hol, a venit cu niște salari-

ți și a interzis să se distribuie. I-am spus: „Eu le-am preluat, eu le-am adus și vor fi predate celor cărora le-au fost repartizate”. S-a limitat să controleze conținutul unei cutii, dar la masă a avertizat să nu se consume, căci „sînt otrăvite”!

Ulterior și-a cerut scuze în particular și în fața unei terțe persoane pentru jignirile și amenințările repetate timp de o jumătate de an!

Ca persoană particulară, socotesc încheiat conflictul nostru, dar ca director, se va disculpa cum va putea de gravele acuzații ale sindicatului pensionarilor din cămin. Aici „actele și faptele vor-bește”!

Cu stimă,
părintele Pătru

Angajăm comis voiajor pentru încheiere abonamente și distribuție ziare, în condiții avantajoase.

JUNGLA

(urmăre din pag. a II-a)

ultima asistentă. Încearcă să mergi cu mâna goală și riști să te duci dracului în vreun salon, uitat într-un pat rău mirositor!... Lar ca să poți respecta un tratament cu medicamentele prescrise, mai cheltuești o mică avere pînă intri în posesia lor. Noroc cu TvR și apelurile umanitare de la „Publicitate”. Să fie și „Reclama — sufletul vindecării”?

Și am ajuns la marea durere: economia română. Cîte sfori na s-au tras înaintea, dar mite acum! Cifrele de plan sforăitoare, niciodată realizabile, se motivează acum cu nevoia strictă și austeră de a munci. Și la porțile lagărelor hitleriste scria: „Arbeit macht frei!” (Munca eliberează)... Se invocă fel de fel de comparații cu „uniunea germană” de după război, ce a propulsat în vîntul nr. 1 în puterea economică nr. 1 a lumii actuale. Prea puținî încercăm să se transpună în situația existentă: noi nu am pierdut un război, AM ÎNVINS ÎN RE-

VOLUTIE! (se zice...) Fiecare să tragă concluziile de rigoare...

Sindicatul liber (sic!) se confruntă cu o acută lipsă de experiență, după atîția ani de îndobitocire intensivă, iar oportuniștii întotdeauna apar să se instaleze în fruntea lor. „Ce probleme sociale? Vrei apartament? Dai și tu vreo zeci mii și te rezolvăm, ea sînt niște formalități, merge greu...” Mă întreb dacă vom ajunge să ne ploconim pe la ușa din dos a sindicatului, cu sarsanua plină, doar ca să ne păstrăm locurile de muncă, atunci cînd șomajul va deveni realitate? Totul devine posibil într-o asemenea conjunctură. Ne cuprînde jungla asta, cu toate lianele ei primejdioase și fiarele care pîndesc în penumbra victimele naive. Societatea românească se zbate neputincioasă în acest haos de-

zolat. Ca ultimă soluție rămîne căutarea paradisului prin alte străinătăți, poate poate. Sînt perfect conștient că nicăieri nu este paradis, cel puțin nu în forma romantată a canoanelor religioase, sub influența cărora s-a format imaginea unui trai lipsit de griji. Dar sînt la fel de conștient că nicăieri nu mă va înghiți JUNGLA CE DOMNEȘTE ÎN CARPATI. Poate doar în filme. Apropos, ați văzut „Caracatița”? Ar fi de dorit să vedem și o variantă românească. Le propun cineaștilor noștri un titlu: „JUNGLA”.

Pînă una-alta, dragi compatrioți — în curînd, foști — vă doresc „mult-mult curaj în înfruntarea surprizelor și... spor la salarii! S-auzim de bine.

Mediaș, 20 martie 1991

„Frăția” în sprijinul sindicatelor

(urmăre din pag. a II-a)

trebuie să fie neapărat drept și ferm.

Sarcina cea mai importantă a liderului este de a urmări ca deciziile luate în ședință să fie îndeplinite. Am accentuat mai mult sarcina și responsabilitățile liderului, pentru că, dacă un sindicat ajunge să sufere, aceasta se datorește în mare măsură liderului, el fiind capul unei articulații ce trage după el, la o greșeală, toată articulația. Deci atenție sindicaliști pe cine investiți cu funcția și titlul de lider!

TALON PENTRU MICĂ PUBLICITATE GRATUITĂ

Numele Prenumele
Adresa: localit. str. nr.
Nr. telefon B t. seria nr.
Felul anunțului: vînzări-cumpărări O: imobiliare O:
închirieri O: matrimoniale O: felicitări — aniversări O:
pierderi O: cereri-oferte de serviciu O: schimburi locu-
ințe O: diverse O.
Textul de publicat: